

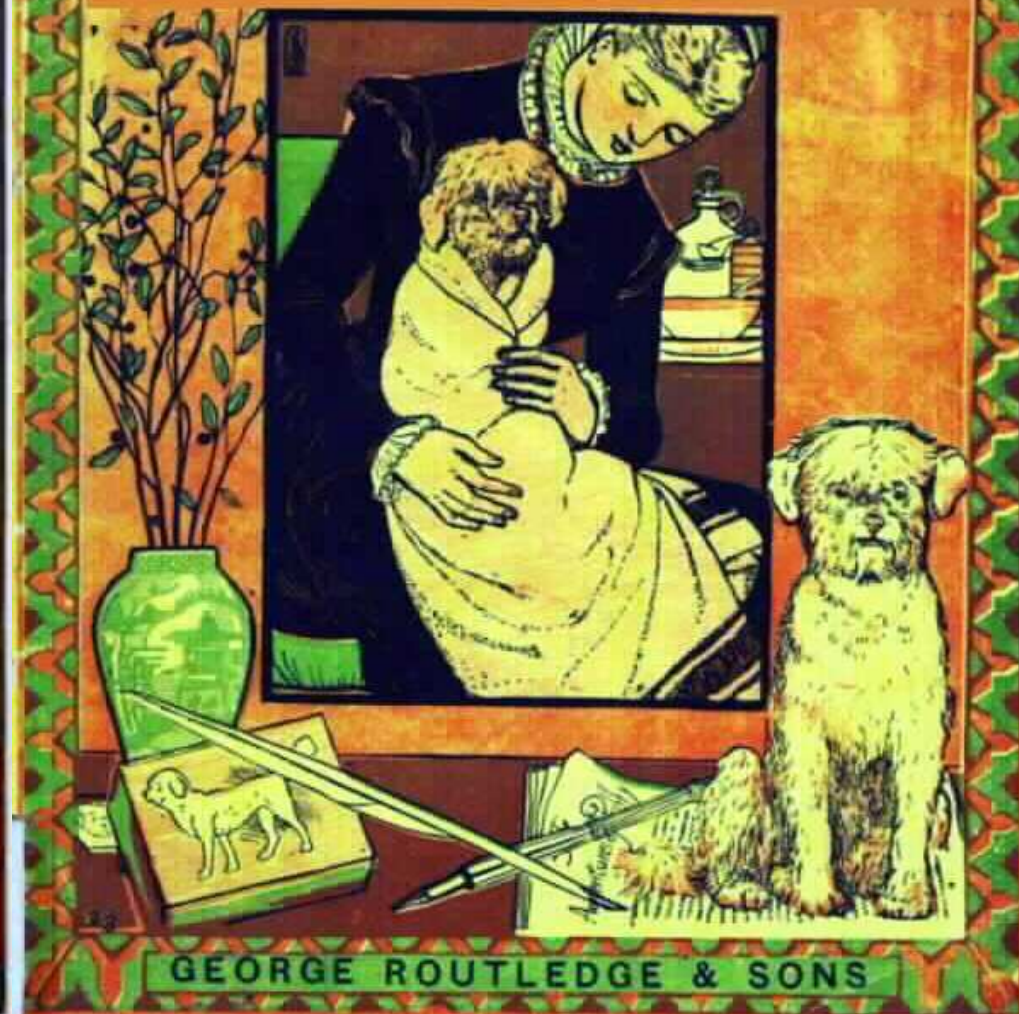
אספר לכם על כלב קטן ויפה, מקורזל ולבן. אפו היה יותר ורוד מצדף ים ורוד. עיניו היו ורודות אף הן ושמו היה פופי. כשהיה בן שישה שבועות, קטן ומפוחד, הוא הגיע לביתה של גברת מיסי. אבל שיניו היו חדות והוא ידע לנשוך חזק. מיסי קראה "אך איזה כלב יפה!" וכשהוא נשכב מגולגל הוא נראה כמו פקעת צמר לבן. הוא אהב לגלגל כרית ישיבה עגולה, עליה נהגה לשבת גברת מיסי.

Price SIXPENCE; or Mounted on Linen, ONE SHILLING.

הרפתקאות של פופי

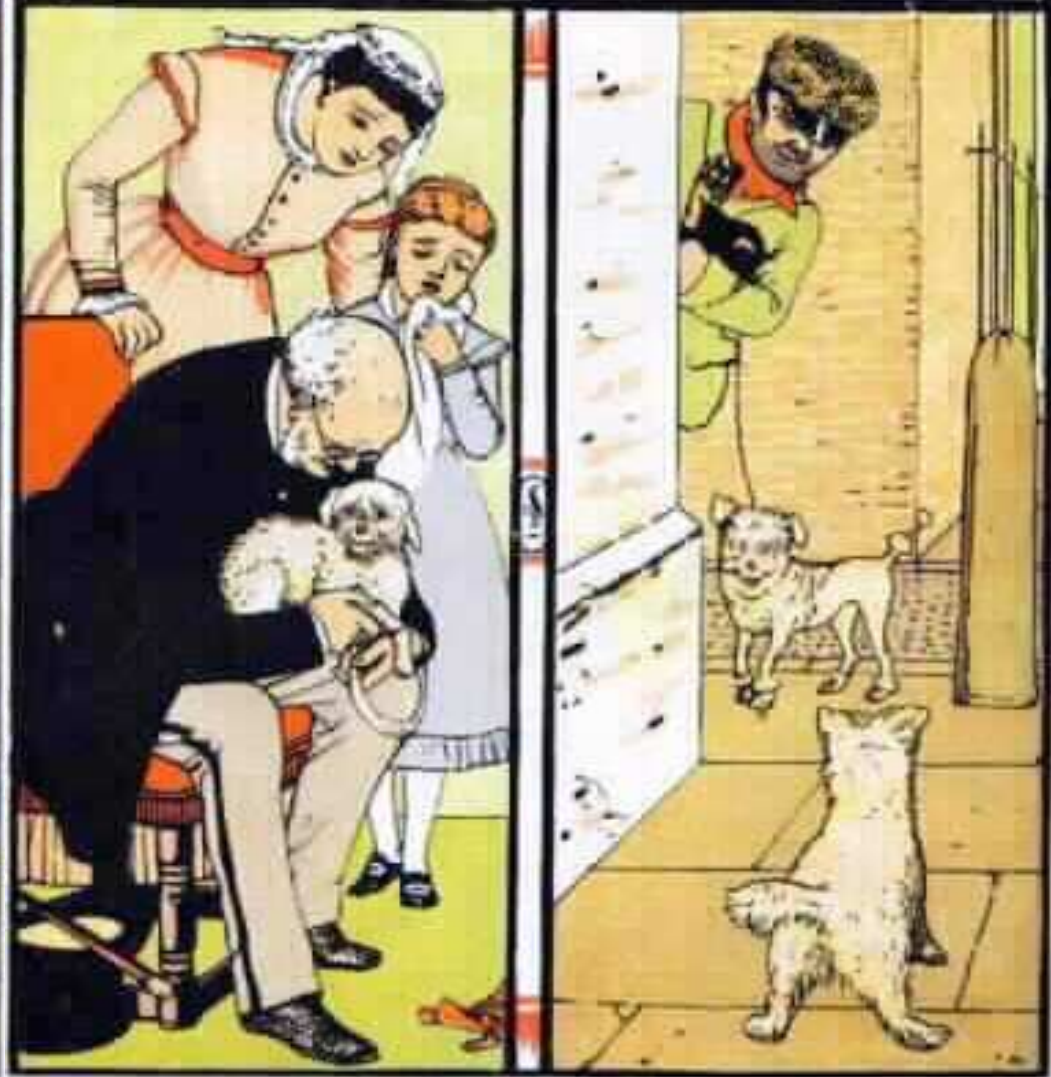
סיפר ולטר קריין - 1870

כשהדלת נפתחה נכנס פופי, מלוכלך ומרופט, ובכל זאת אותו הכלב. אפילו חתול הבית הכיר אותו. כמה שמחה הגברת מיסי מחזרתו של פופי. הוא קיבל מיד אמבטיה חמה ואחר כך סרקו לו יפה את פרוותו. קשה מאוד היה להוציא את כל הקשרים. עשו זאת בזהירות עם מספריים כדי שאפשר יהיה לחדש את פרוותו.

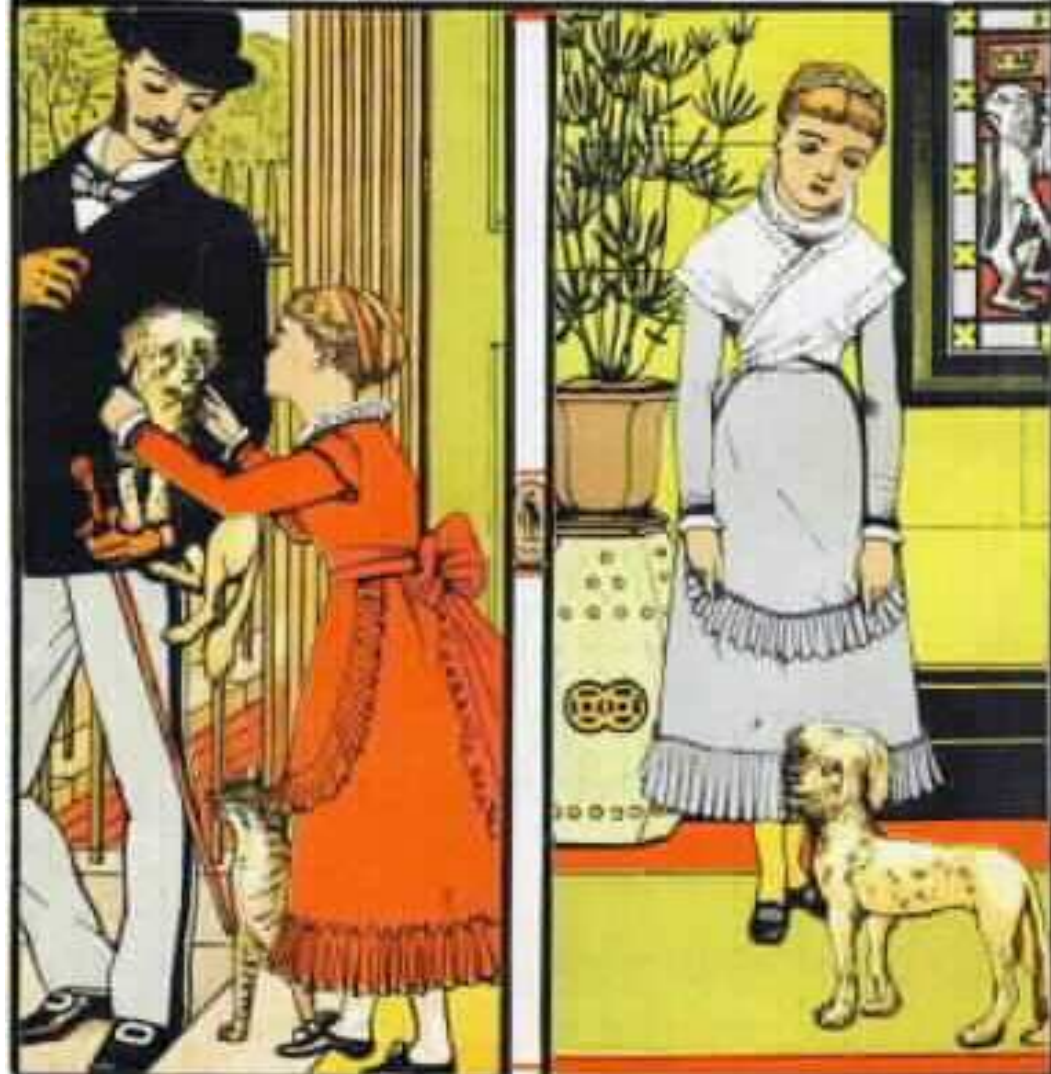
אך פעם משהו נפל על הכתף שלו והוא סבל מאוד מכאבים. הרופא חבש זאת בזהירות ושוב פופי יכול היה לצאת החוצה לשחק עם חברים. אך פעם הוא הלך רחוק מדי ונחטף על ידי איש רע. גברת מיסי דאגה לו מאוד. אך אחרי שנה ויום נשמע שוב נביחה מוכרת מעבר לדלת.

ואחרי מספר שבועות הוא נמאס על הגברת מיסי והיא שלחה אותו,
עם נשיקות פרידה, לבית בכפר.
שם הוא היה מאוד מרוצה כי יכול היה לרדוף אחרי תרנגולות,
וכשהתעייף מצא גם כינור שיכול היה ללעוס את המיתריו.

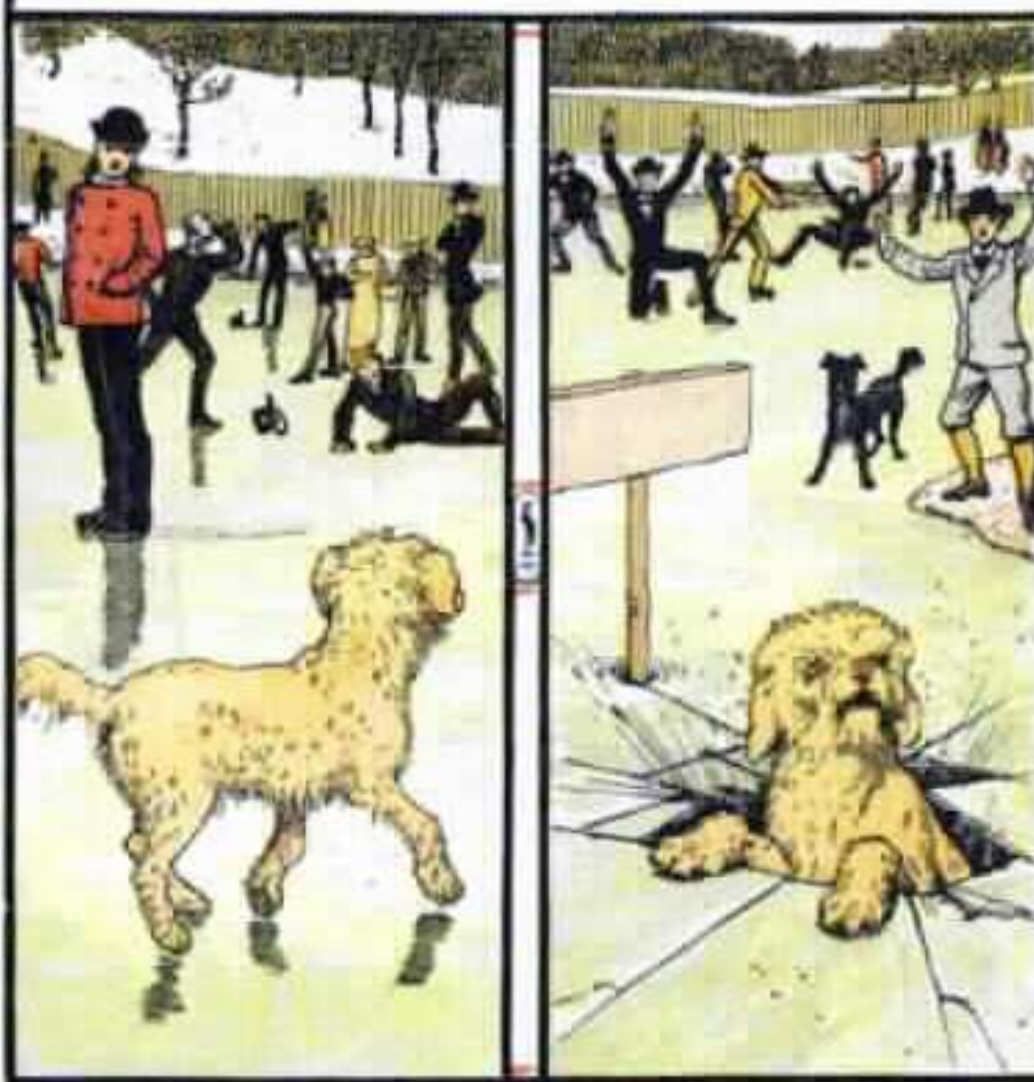
כל זה לא שיפר את מראהו. הוא נראה רזה יותר ואנשים אמרו "הוא
נראה כמו טלה לבן, או כמו חזירון."

למזלו אנשים תפסו אותו מיד והוציאו מהמים הקרים. אחרת הוא היה טבוע בוודאות. מיד השקו אותו במשקה חם.

הגיע חורף והאגם קפא. מזג האוויר היה יפה ורבים באו לגלוש על הקרח. גם פופי רץ לשם אך לא ראה סימן עליו כתוב היה "זהירות, מסוכן!" הקרח התמוטט תחתיו, והוא נפל למים.

הביאו אותנו הביתה, שפשפו את גופו ועטפו אותו בשמיכה חמה. והוא התאושש מהר. לא ניתן היה כבר למצוא כלב יותר יפה ויותר שמח ממנו. כעת הוא בריא ושלם, כך בכל אופן היה כשראיתי אותו בפעם האחרונה.

